

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

Po patnácti letech služby odchází z Krnova Radovan Rosický

Rozhovor na straně 8

Úvodník ...

**Ve chvíli, kdy odchází kazatel...
(2 Pt 1;3 -11)**

Ve chvíli, kdy ze sboru odchází kazatel, přichází zpravidla na sbor všelijaké chmury. Jak to jenom zvládneme, až odejde, ptají se někteří. Najednou se začnou vynořovat otázky, které si předtím nikdo nepokládal. Kdo povede biblické hodiny? Kdo bude kázat, kdo bude plánovat a organizovat sborový život? Vzpomínám si na období, kdy z mého předchozího sboru v Odrách odcházel farář. Tehdy jsme si ve staršovstvu začali uvědomovat, že se musíme stůj co stůj pokusit najít dalšího kazatele. A tak jsme začali psát na mnoho adres, ale odevšad nám přicházely negativní odpovědi. Někdy se v takovém případě může sbor chovat z obav o zajištění kontinuity duchovní práce i trochu ukvapeně. Na to je třeba si dát pozor. „Neustanovuj nikoho v církvi ukvapeně, abys neměl spoluvinu na cizím hříchu“ (1Tm 5,22), napsal kdysi ap. Pavel Timoteovi. Tehdy, když jsem působil ještě v Odrách, se zdálo vše být marné, nakonec jsme se začali na modlitbách poctivě ptát, zda nejsme někdo z nás snad také povoláni k službě Božím slovem. Jak to dopadlo, už asi tušíte. Když jsem si tu otázku položil, Pán Bůh si mě povolal do služby. Už je to 22 let, kdy na mě vzkládali ruce s modlitbou.

Církev Kristova je v Božím slově označována za nevěstu Kristovu, a pokud si dobře vzpomínám, tak Jákob sloužil pro svou nevěstu 7 let a dostal Leu, a pak dalších 7 let a dostal Ráchel. Já jsem 7 let sloužil v Odrách a 15 let v Krnově, a to už

vám mnozí přirostou k srdci. Víte, ono to tak v kazatelském životě je, že jsou pro nás sbory jako druhá rodina, že si je zamilujeme. Není divu, je to vlastně nevěsta Kristova. Proto máme někdy pocit, že se nám rozdvojí, nebo chcete-li, roztrojí srdce. Máme ještě svou vlastní rodinu! Je to neuvěřitelné, ale Bůh to může učinit.

I mnohé z vás to může trochu bolet, budete si muset zvykat zase na nového kazatele. Mnohé jiné sbory v naší církvi se ocitly v podobné situaci. Ale vězte, že Pán Bůh vám zase otevře srdce, když za to budete prosit, zaplní mezeru, která vzniká ve vašem i našem srdci. Naším nebeským Pastýřem je Ježíš, On nám daroval všechno, co je potřeba ke zbožnému životu, i kdyby odešel kazatel, i kdyby nás okolnosti přinutily třeba změnit bydliště nebo práci, i kdybychom se museli třeba rozloučit s někým, koho jsme měli rádi a bude nám chybět. Ježíš se ale nemění! „Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ Žd 13,8 - napsal ap. Pavel prvním křesťanům i nám. Na nás a našich dětech, jak o tom kdysi kázal o Letnicích, se naplňují a budou naplňovat Boží zaslíbení. Už prorokem Joelem bylo přece předpovězeno, že Bůh sešle svého Ducha na všechny lidi a že naši synové a dcery budou prorokovat, že Pán nenechá svůj lid bez pomoci jako ovce bez pastýře. Ap. Petr píše: „Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy. Tím nám daroval vzácná a preveliká zaslíbení, abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti a unikli zhoubě, do níž svět žene jeho zvrácená touha.“ (2. Pt 1; 4b) Zaslíbení, která máme v Božím slově, v nás mají formovat a budovat „božskou přirozenost“.

Co to může být? Myslím, že nejde o nějaké

vytržení mimo realitu, spíše jde o to, abychom si zachovali přirozenost a jistotu Božích dětí. Tedy ujistění o Boží lásce, která nás objímá i ve chvílích, kdy ztrácíme půdu pod nohama, nebo když se ptáme, co bude dál, co si počneme, až nastane to, čeho se obáváme.

Bratři a sestry, dokud nebudeme u Pána, nejsme hotoví, neustále potřebujeme svůj vztah k Bohu budovat. Někdy se stává, že právě změna kazatele u některých křesťanů způsobí, že si začnou myslet, že tak, jako ten jejich oblíbený, už je nikdo nemůže oslovit nebo dokonce něčemu novému naučit. To je veliký omyl, Pán Bůh si může použít nejrůznější služebníky.

Vzpomeňme na to, co píše ap. Pavel: „a tak nic neznamena ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba.“ (1 Kor 3;7 – 9) Všichni přece jdeme za Ježíšem, On vede naše kroky od počátku až do toho slavného finále. Modleme se, ať nás na této cestě žádné okolnosti nevychýlí z cesty, Ježíš šel tou cestou před námi, stačí následovat jeho stopy. Boží Duch nás povede. Bratři a sestry, ať vás Pán Bůh na této cestě provází svým Duchem skrze Boží slovo, ať už vám ho bude zvěstovat farář nebo farářka, jáhen či ordinovaný presbyter. Nejste na té cestě sami, věřím, že Pán Bůh vás provede i všemi těmi změnami a ukáže vám cestu i služebníka, který by vás na ní doprovázel.

To vám přeje a hojnost Božího požehnání vyprošuje váš Radovan Rosický

BUDE NAŠÍM NOVÝM FARÁŘEM BRATR LITOMISKÝ?

Hledání nového kazatele pro náš sbor dostalo nový směr. Kandidát Honza Mikshik nám dal na vědomí, že se rozhodl pro jiný sbor. Proto staršovstvo oslovilo Martina Litomiského, kazatele z Veselí u Dalečína na Vysočině. Bratr Litomiský by byl ochoten u nás sloužit následující tři roky, po kterých bychom měli přivítat rodinu Štěpána Jančí z Orlové.

S Martinem Litomiským jsme se měli možnost setkat v neděli 15. dubna při bohoslužbách, které sloužil. Po společném obědě pak v rámci sborového odpoledne povídal na téma „Jak mohou spolupracovat lidé různých vyznání“. Jedna z klíčových myšlenek byla ta, že v rozhovoru s jinověrci můžeme být hodně vstřícní a chápaví, ale přitom nesmíme zapřít svoji víru, nemůžeme se zpronevřit našemu poznání biblické pravdy.

Staršovstvo podniklo formální kroky k tomu, aby po schválení synodní radou mohlo dojít k volbě kazatele na sborovém shromáždění. Abychom se před volbou s bratrem Martinem více seznámili, pozvalo ho znovu staršovstvo, aby u nás kázal v neděli 1. července. Dodejme, že bratr Litomiský byl za bývalého režimu jedním z těch statečných lidí, kteří se nebáli poukazovat na porušování lidských práv v komunistické diktatuře. /red/

Dopis Honzy Mikshika

Milý sbore v Krnově,

předně všechny moc zdravím a zároveň píši ohledně svého rozhodnutí, jak jsem slíbil.

Nakonec jsem se rozhodl pro jiný sbor, respektive sbor na venkově. Zároveň ale pocituji trochu lítost, protože Váš sbor mě také v mnohém oslovil a rozhodování bylo velmi těžké. Zvláště společenství ve Vašem sboru bylo velice sympatické. Ale i tak moc děkuji za milé přijetí ve Vašem sboru a též za Váš vřelý zájem. Případně se s Vámi někdy rád uvidím.

S přáním Boží lásky a požehnání pro společenství sboru v Krnově, Honza Mikschik

Seniorátní den

Církev byla, je a bude ?...

V sobotu 9. června se do našeho sboru začali sjíždět lidé z různých sborů našeho Moravskoslezského seniorátu.

Po roce se opět konal Seniorátní den. Je to vždy krásná příležitost k setkání mezi bratry a sestrami ze všech 25 sborů našeho seniorátu, který má rozlohu 11 154 km čtverečních. Tématem letošního setkání bylo 100. výročí Českobratrské církve evangelické. Hlavními řečníky byli dopoledne Doc. MUDr. Zdeněk Susa, CSc. český lékař, evangelický kazatel, nakladatel a poutník. Jedno volební období byl dokonce členem Synodní rady ČCE.

Jeho úkolem bylo nám připomenout počátky naší církve z pohledu životního příběhu vlastní rodiny. Jeho rodiče byli původně katolíci, otec se živil jako kouzelník a dokázal vždy zaujmout obecenstvo. Toto obdarování po něm br. Susa podědil, a tak se na seniorátním dnu nenudili ani dospělí, ani děti. Na jeho improvizované kouzelnické vystoupení během obědové přestávky v kavárniče, kterou skvěle zařídila Marta Marková, budou mnozí dlouho vzpomínat. Jeho postřehy na počátky zrodu naší církve byly také zajímavé, poutavým způsobem hovořil téměř 2 hodiny a v závěru byl i prostor pro otázky a diskusi.

Oběd byl zajištěn ve školní jídelně vedle našeho kostela, takže jsme ušetřili dost času, který mohli někteří hosté využít třeba k návštěvě krnovské synagogy nebo věže kostela sv. Martina. Mnozí využili i zázemí naší fary k malému občerstvení, posezení u odpolední kávy nebo osvěžující domácí limonády. V odpoledním programu jsme vyslechli v měkké slovenštině Mgr. Pavola Bargára, M. St.,Th.D., jehož přednáška na téma "Jakými chodničky půjdou sbory dalším stoletím" byla tak fundovaná, až nám některým po výborném obědě dělalo trochu problém se na ni soustředit. Bratr působí na Evangelické teologické fakultě jako

postdoktorský vědecký pracovník a také tam externě přednáší. Věnuje se misiologii, mezi-náboženským vztahům a dalším disciplínám. Svou přednášku oživil i praktickými příklady z některých zemí, na kterých jsme si uvědomili, jak velmi široké je spektrum možností, kde může církev působit a že se v budoucnu nemusíme omezovat jen na své zažité tradiční zvyky a možnosti.

Celým programem nás provázel br.f. Vlastislav Stejskal, úvodní bohoslužbou posloužil br. f. Štěpán Janča a závěrečnou sestru Noemi Batlová, seniorátní kurátorka. Nesmíme zapomenout ani na hezké hudební odpolední vystoupení po 2. přednášce, které si připravil náš pěvecký sbor společně s ostatními nadšenými hudebníky od nás i odjinud. Ti vytvořili krásný orchestr, který doprovázel sborový zpěv a také samostatně vystoupil se smyčcovou skladbou. Během celého dne byl připraven i dětský program v parku kolem kostela a odpoledne na faře (i s malou scénkou).

Krásné slunečné počasí vydrželo až do samotného závěru, jen na konci odjíždějící účastníky překvapila silná bouřka s vytrvalým deštěm, takže na popovídání v kostele bylo dost času. Díky Pánu Bohu za celý krásný den i za potřebnou vláhu, kterou poslal. Díky všem, kteří se podíleli na programu či přispěli třeba malým občerstvením, určitě se budeme těšit zase na příští Seniorátní den, který bude pravděpodobně někde na Novojičínsku.

R. Rosický

▲ Součástí seniorátního dne byl také program pro děti.
Foto: br. Lukáš

Na skok v Německu

Většina z nás zná alespoň trochu pana Kurta Schmidta, předsedu krajanského sdružení rodáků z Krnova (něm. Jägerndorf) a okolí. Pan Kurt Schmidt mluví obstojně česky a pokaždé, když je v Krnově v kostele (nejčastěji v rámci česko-německého týdne každý rok v září), nás vždy krátce pozdraví. Teď oslavil 90. narozeniny. Oslava se konala v hotelu u dálnice A9 asi 15 km severně od Bayreuthu v Německu, celkem 610 km od Krnova (po dálnici přes Polsko). Za sbor jsme se zúčastnili dva – Radovan R. a Jiří M. Celkem nás bylo z Krnova sedm; kromě nás dvou ještě prof. L. Čajanová (učitelka

▲ Dvě účastnice hladového pochodu z Krnova, zleva p. Erika Kahle a Maria André

němčiny v důchodu), paní Květa Kukelková (také učitelka v důchodu a velká cestovatelka, která celý výlet zorganizovala), kat. farář P. Zachrla, Václav Mička (dirigent pěveckého sboru od sv. Martina) a František Kuba (novinář).

Tam jsme jeli ve středu 16. května. Hlavní program byl ve čtvrtek, v pátek jsme jeli opět domů. Němečtí účastníci byli většinou starší lidé – sudetští Němci, stejně jako oslavenec, k tomu několik padesátníků či šedesátníků – bývalých žáků Kurta Schmidta (učil na gymnáziu latinu a dějepis). Ve čtvrtek dopoledne jsme jeli objednaným autobusem do Bayreuthu - města Richarda Wagnera. Průvodcem nám byl švagr oslavence; zavedl nás do opery – chlouby města z roku 1748, na jejíž stavbě měla zásluhu věhlasná Wilhelmina, rodná sestra pruského krále Fridricha Velkého, která se do Bayreuthu provdala. Prošli jsme starým centrem města a nakonec zajeli na kopec, kde od r. 1875 stojí koncertní síň, v

níž každé léto po šest týdnů probíhá festival, na němž se hrají pouze Wagnerovy skladby.

Po návratu do hotelu byl oběd a po něm již chvíle na gratulace. Jeden z přítomných (profesor pedagogiky z Hannoveru, nyní v důchodu) promítl video, které sám sestavil. Týkalo se osvětové činnosti Kurta Schmidta, kterou koná právě jako organizátor setkání rodáků jak v Německu, tak i v Krnově. Za sebe i za náš sbor jsme mu s br. Radovanem popřáli a předali písemné přání s poděkováním za to, co všechno vykonal v oblasti usmíření mezi Čechy a Němci.

Z mého pohledu byl zajímavý rozhovor ve středu večer s paní Maria André (ročník 1937). Pokud jste četli svědectví o tzv. hladovém pochodu, který se udál v červnu 1945 a při němž muselo 3000 starých lidí, žen a dětí 6 dní o hladu a žízni pochodovat z Krnova do Králík (asi 300 z nich při pochodu zahynulo), tak tato žena je autorkou onoho neveselého vyprávění. V září 2017 byla k této události odhalena pamětní deska u krnovské synagogy, přičemž slovem posloužil i náš kazatel

Radovan Rosický. - Ptal jsem se jí (při vědomí, co těžkého jako dítě prožila), zda může odpustit Čechům, kteří takovým způsobem ty ubožáky hnali a vyhnali. Ona řekla, že už odpustila. Byla od dětství vychována jako katolička, ale v Pána Ježíše

cele uvěřila až ve svých 56 letech prostřednictvím svých dvou synů. Nyní je členkou baptistického sboru ve Stuttgartu.

Velký dík patří našemu Pánu Bohu, že nám dopřál ve zdraví dojet do cíle výletu i zpět. *Jmst.*

◀
Zleva kat. f. Zachrla,
p. Mička, Kurt Schmidt,
p. prof. Čajanová, F. Kuba

Jubilejní desátá Noc kostelů

Kostely patří k naší civilizaci. Už hodně dlouho. Nejen pro nás, ale i pro mnoho generací před námi. Kostel v našem bydlišti patří k tomu, nač se díváme, s čím počítáme, co máme rádi. Chodíme kolem, možná nás někdy napadne, co tam asi je, jak to tam vypadá. Noc kostelů je skvělý vynález, který právě tohle umožňuje. Vstoupit dovnitř. Jen tak, bez vysvětlování či omluv. Vždyť už tak dlouho chodím kolem, tak dlouho se z okna svého bytu dívám na tu věž a vůbec nevím, co je uvnitř. A co se tam vlastně děje.

*Mgr. Daniel Ženatý,
synodní senior Českobratrské církve evangelické*

Letošní 10. Noc kostelů se 25. května nesla tak trochu na jubilejní vlně. Velké jubileum slaví letos také naše evangelická církev. Vznikla totiž přesně před 100 lety, a to spojením dvou větších protestantských církví, luterské a reformované, působících do r.1918 odděleně. Od 17.prosince 1918, kdy se ve Smetanově síni Obecního domu v Praze setkali zástupci obou církví na tzv. Generálním sněmu, začala existovat již na území nově vzniklého společného státu Čechů a Slováků – Československa, Českobratrská církev evangelická. Proto jsme v kostele vystavili informační panely o historii vzniku naší církve a také o našem kostele. Na kůru u varhan si návštěvníci mohli přečíst podrobnosti o našich unikátních varhanách. V letošním roce mohli příznivci této akce navštívit celkem 1509 kostelů a modliteben. Pro všechny návštěvníky bylo celkem letos připraveno 7304 programů. V Krnově byly v rámci Noci kostelů otevřeny nejméně tři kostely, kromě našeho ještě kostel sv. Martina a kostel sv.

Benedikta v Kostelci.

Návštěvníci našeho kostela měli možnost vyslechnout varhanní preludium v podání Jana Maláče, celkem dvakrát vystoupilo trio hráčů na horny – M. Steininger z Krnova, I. Chekamov z Polska a J. Kimmel z Opavy. Dvakrát byl promítnut zajímavý dokument ČT- „Moravané mezi Eskymáky“ z cyklu „Stopy, fakta, tajemství“ o moravských misionářích ze staré Jednoty bratrské. Asi nejvíce navštíveným bodem programu bylo vystoupení našeho pěveckého sboru pod vedením

Jiřího Plevy. Po celou dobu bylo také možné navštívit a prohlédnout si věž kostela. Pro děti byl připraven pěkný program v malém sále a pro všechny malé občerstvení. Někteří návštěvníci si se zájmem vyposlechli něco o historii kostela a prezentaci o aktivitách našeho sboru, ve které asi nejvíc zaujalo video o Lego-projektu – třídní aktivitě pro děti (stavba městečka z Lega), která proběhla loni na začátku května. Program trval od 18.00 do 22.00 a navštívilo jej odhadem kolem 90 návštěvníků. Velké díky patří všem, kteří se zapojili ať už do příprav (Markovi – příprava info - panelů) nebo do programu (např. našim zpěvákům nebo Ludmile L. a Denise V. - program pro děti) a hlavně pořadatelům, kterých letos bylo dostatek a byli dobře připraveni. Děkujeme také těm, kdo připravili občerstvení a postarali se o úklid kostela. Věřím, že ti, kteří letos navštívili náš kostel, byli opět spokojeni a plní nových podnětů pro svůj osobní i duchovní život. Největší poděkování patří samozřejmě Pánu Bohu, kterého jsme chtěli i touto aktivitou pro veřejnost oslat.

R. Rosický

Chtěl jsem z rozdělením pozraňovaného sboru vytvořit opět zdravou Boží rodinu

Radovan Rosický už patnáct let se svojí rodinou slouží v našem sboru. Stal se za ta léta společně s kurátorem Jirkou Mar-

kem hnacím motorem sborových aktivit, jejich neúnavným organizátorem. Jeho práci pro sbor – vedení bohoslužeb, pastorační, vyučování dorostu, organizování mužské skupinky a další aktivity známe všichni dobře. Radovan však byl velmi činný i vně sboru. Významně se zasloužil

o krnovskou ekumenu, komunikoval s radnicí a sloužil snad v každém sociálním zařízení na Krnovsku. K zármutku mnohých služba rodiny Rosických v Krnově končí. Proto jsme se v redakci rozhodli Radovana pořádně „vzpovídat“ a ohlédnout se tak za společně strávenými léty. Není proto divu, že se hlavně vzpomínalo.

Radovan se narodil v Českém Těšíně a duchovně vyrostl v Církvi bratrské. Léta sloužil jako laický kazatel ve sboru ČCE v Odrách, z toho sedm let na plný úvazek. Od roku 2003 slouží jako jáhen v krnovském sboru ČCE. Má ženu Martinu, syny Aleše a Standu, a dceru Karolínu.

***Začneme pěkně po pořádku. Radovane, řekneš nám, jak jsi uvěřil?**

Vyrůstal jsem ve věřící rodině a od útlého dětství jsem chodil s rodiči na bohoslužby, nejprve do Církve bratrské v Havířově, kde jsme tehdy bydleli. Byla to stanice ostravského sboru, do Ostravy jsme jezdili na mládež, dokonce i po přestěhování naší rodiny do Louček u Oder, kde tehdy byla nejvzdálenější stanice CB Ostrava. S havířovským sborem jsme jezdili na společné sborové dovolené. Na jedné z nich (bylo to v Ondřejovicích ve Zlatých Horách na chalupě br. kazatele Touška) mě oslovil jeden z mládežníků a položil mi

otázku na tělo: “Tak co ty, Radku, jak jsi na tom se svým vztahem k Pánu Ježíši? Už ses rozhodl mu odevzdat svůj život?” Přiznám se, že jsem

byl jako opařený, rychle jsem se z toho nějak vymluvil, ale otázka mi zůstala v paměti a odvezl jsem si ji domů. Doma jsem pak prožíval asi třídní těžký duchovní zápas na modlitbě, Duch sv. znepokojoval mé svědomí a já jsem věděl, že déle už to odkládat nemůžu, že by to třeba

mohla být poslední šance. Nakonec jsem kapituloval a modlil se asi těmito slovy: “Pane

Ježíši, už takhle dál nemůžu, jestli opravdu jsi a já ti mám svěřit svůj život, dej se mi poznat.” To, co potom následovalo, se těžko dá popsat slovy. Zaplavila mě velká radost a ujištění, že mě Bůh miluje. Nemohl jsem s tím zůstat sám. Když jsem o tom řekl své mamince, byl jsem šokován podruhé, protože mi řekla: “Nemusíš mi nic říkat, já už o tom vím...”. Poznala to na mě.

***Jak u tebe došlo k povolání ke službě našemu Pánu?**

To byl postupný proces. Po mém obrácení si mě začal Pán používat na Božím díle, bylo toho stále víc, vedl jsem mládež, později skupinku ve

**Rozhovor
s odcházejícím
kazatelem
Radovanem
Rosickým**

sboru, pak se přidaly další věci, stal jsem se nejmladším členem staršovstva ve sboru v Odrách, kde tehdy působila probuzená farářská rodina Staniekových z Těšínska. Když potom Staniekovi odešli na jiný sbor do Růžďky na Valašsku, začali jsme intenzivně hledat nového kazatele. Psali jsme na všechny strany, ale na malý neznámý sbor někde na Severní Moravě nikdo nechtěl. Tak jsme šli jako staršovstvo na kolena a začali se modlit i takovým způsobem, jestli si třeba nechce Pán Bůh použít někoho z

nás. Musel jsem si tedy i já osobně položit tuto otázku. A odpověď už znáte... Pán Bůh mi odpověděl slovem z **Luk 5;4 : Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zaješ na hlubinu a spusťte své sítě k lovu!“**

Vyrazit na hlubinu a spustit sítě byla pro mne výzva - přestaň se bát a naříkat, vypluj na hlubinu, začni něco dělat, spusť sítě.

Uposlechl jsem a přihlásil se na Biblickou a misijní školu v Hradci Králové, po jejímž úspěšném zakončení jsem nastoupil nejprve jako ordinovaný presbyter a později, od 1. prosince 1996 jako jáhen do služby v církvi na plný úvazek.

****Objasniš nám, jak ses seznámil se svojí milou ženou Martinou?***

To bylo docela dobrodružné. Po absolování základní vojenské služby (2 roky bez dvou měsíců, které nám odpustili), bylo to v r. 1989, těsně po sametové revoluci, jsem vyrazil poprvé se skupinkou mládežníků na týdenní křesťanský pobyt (týdenní školu) do západního Německa do Bavorského lesa, bylo to dokonce křesťanské rekreační středisko nějakého německého křesťanského barona. Sídlo se jmenovalo Schlossau. Bylo to někde poblíž Regenu. Byli jsme z toho všeho

všichni trošku jako "Alenka v říši divů". Prožili jsme ale krásný a požehnaný týden, tam jsem se poprvé setkal s opravdu charismatickými křesťany a také s jednou charismatickou mladou slečnou, která mě okouzila a já už z ní nemohl spustit oči. Neměl jsem ale odvahu ji oslovit, tak jsem to udělal až doslova v minutě poslední. Když jsme se vraceli zpět, tak jsem jí při vystupování z vlaku v Rokycanech podával zavazadla a při loučení jí vtiskl do ruky lístek s mou adresou a prosbou, aby mi napsala.

Jenže ona nenapsala, tak jsem jí napsal já, ale tak, že jsem adresoval dopis do jejího sboru s prosbou o předání. Tak to začalo, měli jsme doslova dopisovou lásku (maily ani mobily nebo facebook neexistovaly). Bydlela na druhém konci republiky, takže jsme se ani moc neviděli. Z legrace někdy varuji, že jsme to dělali tak, jak se to nemá a začali spolu chodit de facto až na svatební cestě :).

****Za jakých okolností ses dostal do Krnova?***

To bylo celkem jednoduché. Krnov tehdy hledal nového kazatele a pověřil br. Kielara, aby se snažil někoho oslovit. Znali jsme se z pastorálních konferencí, kde jsme sedávali vedle sebe. A jednoho dne jsem od něj dostal oficiální pozvání, abych přijel do Krnova kázat a představit se jako možný kandidát. V Odrách jsme v té době přemýšleli už nad asi třetím takovým pozváním na jiný sbor. Po návštěvě Krnova a milém pozvání rodiny Markových na oběd a po společném rozhovoru jsme se doma i s Martinou shodli, že jsme oba dva prožili i od Pána ujištění, že to je to místo, kde bude náš příští sbor.

****Vzpomínáš na to, jak jste byli ve sboru***

přijati?

Velmi přátelsky a vřele, na mé instalaci zpíval pěvecký sbor, všichni se na nás usmívali, ze všech stran bylo cítit velké očekávání...

***Co vás v Krnově a krnovském sboru překvapilo, ať mile, či nemile?**

Krnov se nám od počátku velmi líbil i jako město a když jsme se víc sžili i se sborem, tak i jako sbor. Mile mě překvapilo, že zde působil a působí velmi aktivní kurátor, že jsou zde lidé, kteří se profesionálně starají o sborové finance a údržbu kostela. Od počátku jsem vnímal, že jsou zde inteligentní a obdarovaní lidé, kteří jsou ochotní pomáhat a o které se bude možné opřít. Taky mne překvapilo, kolik je zde dobrých hudebníků a zpěváků. Nemile snad jen to, že se mi zpočátku moc nedařila prosadit myšlenka dětských letních táborů, i když zde děti byly. Rodiny však byly zvyklé je posílat jinam. Postupně se ale dařilo to střídat a více se osvědčila varianta společných sborových dovolených, na kterých byl připravován i program pro děti.

***Vzpomeneš si, jaký byl tvůj první úkol ve sboru? Měl jsi nějakou vizi?**

Mým prvním úkolem bylo řešit krádež nádobí k Večeři Páně. Nějaký narkoman se tehdy vloupal do kostela a ukradl všechno nádobí k Večeři Páně. Oba kalichy, mosazné stojánky na svíčky, stojan na Bibli na stůl Páně, přenosný port na mikrofon a kytaru. Dotyčný však zanechal na rozbitém okně svou krev, a tak byl rychle dopaden. Vše se brzy našlo a díky policii i vrátilo, snad kromě stojanu na kazatelnu a portu na mikrofon.

Mou vizí bylo z rozdělením pozraňovaného sboru vytvořit opět zdravý, sebevědomý sbor, Boží rodinu, ve které se budou všichni dobře cítit a na nikoho nebude pohlíženo s pohrdáním nebo s předsudky. Snad se to trochu podařilo, to už musí posoudit jiní.

***Jaký sborový či životní problém ti dal nejvíc zabrat? Bylo jich víc?**

Každý z nás procházíme různými problémy a

těžkostmi, pomáhají nám upevnit charakter, duchovně dospět a někdy také si uvědomit své chyby, nebo nás naopak učí vděčnosti za to, co nám Bůh dává. Je těžké vybrat něco, co bylo nejtěžší. Asi nejvíc bolí nedůvěra u těch, od kterých jsme ji očekávali, anebo odchod těch, které jsme měli rádi, ať už ze sborového společenství nebo třeba na věčnost. I když v případě věřícího člověka bychom se měli spíše radovat, že už se má u Pána lépe. V poslední době mě bolestně zasáhla smrt mého kamaráda a dobrého spolupracovníka, staršího sboru Petra Malíka.

***Co tě potěšilo, na co rád vzpomínáš?**

Na společné chvíle třeba na sborových dovolených, táborech, puťáku mládeže, několika puťácích s chlapeckou skupinkou, společný zpěv, večery chval, společné rozhovory na kurzech Alfa, biblické hodiny v Krasově u sestry Ničmanové a v Branticích, ty mi budou chybět, sborové silvestry, radost dětí na akcích Pod nebem,

společnou radost z budování a rekonstrukce nové fary atd. Bylo toho mnoho :).

***Součástí služby byly sborové dovolené – zavzpomínáš zvláště rád na některou?**

Třeba na Slunečnou, kde jsme učili děti zastřelit z luku běžícího bizona (pytel na laně s obrázkem, tažený po louce). Zmrzlíkovi byli tehdy se svou rodinkou skvěle namaskováni za indiány. Nebo super kvízy v Malenovicích, detektivní pátrání na Velké Lhotě, tam jsme byli víckrát.

Vzpomínám na hru Kufr, kterou nám tam připravili mladí Markovi, byla to legrace.

***Syn Aleš se vydal ve tvých stopách a brzy půjde na sbor. Jak jste s Martinou vnímali jeho rozhodnutí? Nerozmlouvali jste mu to?**

Je to zodpovědné a těžké rozhodnutí. Jsem rád, že se pro to rozhodl úplně sám, pro nás to bylo spíše překvapení. Rozmlouvat mu to nebudeme, zvláště teď, když je tak málo farářů, kteří by chtěli jít na sbory. Prosím modlete se i za něj a jeho budoucí působení. Na vikariát (roční praxi) teď nastoupí v Praze Vršovicích.

***Jak bys srovnal sbor, do kterého jsi před 15 lety přišel, s tím, ze kterého nyní odcházíš?**

Myslím, že došlo k jistým změnám a jsem rád, že se teď mnozí cítí ve sboru jako ve skutečné rodině Božích dětí. Mnohé tváře jsou nové, někteří se ale také vzdělali a nepřichází už příliš často na bohoslužby, to bolí. Mám ale radost, že se sbor více otevřel lidem z venku a oni skutečně přicházejí. Některé aktivity našeho sboru jsou dnes více navštěvované veřejností, bývá tam víc lidí z venku než od nás, to je dobře. Radost mám také z nových prostor pro sborovou práci na nové faře, z pěkné služby našeho pěveckého sboru. Myslím, že je teď sbor zdravě sebevědomější než před 15 lety. Zjistili jsme, že máme obdarované členy sboru, kteří se rádi zapojují do služby. Díky nim třeba vznikla i úplně nová aktivita - hernička pro maminky s dětmi na faře. Také jsme se naučili, že sbor se může zapojovat i do náročnějších typů práce, jako třeba Alfa kurzy, Kurzy objevování křesťanství,

Legoprojekt aj.

***Jaký vidíš hlavní úkol pro nového pastora, eventuálně staršovstvo?**

Pokusit se zachytit a podpořit nové příchozí, nové rodiny, členy sboru, navštěvovat je - tam cítím jistý dluh, který se mi nedařilo vždycky splácet. Zachovat ty aktivity, které se osvědčily a jsou nosné, obnovit setkávání rodin, podpořit práci s dorostem, který by postupně mohl přejít do mládeže a pokračovat v tom, co se už děje a je požehnané a Bohu libé - podírat slabé a nemocné, modlit se za ně i za celý sbor. Bylo by fajn, kdyby můj nástupce a sbor nezapomněl ani na práci v Krasově, Branticích a na dlouhodobou podporu středisek Slezské diakonie, kam po léta docházím (Benjamin, Efatha, teď i zařízení Charity Dům dobré vůle Žáry v Albrechticích, kde nás poprosili o pomoc).

***Představíš nám, prosím, své nové působení?**

Jde o sbor ČCE Roudnice nad Labem, kde jsem byl od 1. září 2018 zvolen. Je součástí Ústeckého seniorátu, který je menší než ten náš Moravsko-slezský, má jen 14 sborů, z toho ještě 5 neobsazených. Roudnice leží - jak už vyplývá z jejího názvu - u Labe, je to asi na půl cesty z Prahy do Ústí nad Labem. Je to menší sbor tak kolem 30 účastníků na bohoslužbách, který má však chuť pracovat a otevřít se Božímu působení i misijním příležitostí. Momentálně sbor administruje Joel Ruml, bývalý synodní senior a nyní seniorátní farář Ústeckého seniorátu. Má na starosti také sousední Libkovic, které leží blízko Krabčic, které možná někteří znají, protože je tam diakonie ČCE, která provozuje domov pro seniory s názvem Domov pro naše rodiče. Nový sbor je samozřejmě velká výzva a s mnohým se budeme teprve seznamovat.

***Máš nějaké životní krédo?**

Mám jich asi víc, z těch, která mi připadají obzvláště moudrá a osvědčila se mi, jsou některé výroky sv. Františka, např:

“Začněte tím, co je nezbytné. Pak dělejte to, co je možné. A najednou zjistíte, že děláte nemožné.”

ps

Modlitební okénko - červen 2018

„Děkujeme Ti, Pane náš, za velkou Boží rodinu, že se můžeme nodlit jedni za druhé . Děkujeme Ti moc za ty, které po operaci a přeléčení vracíš do našeho společenství.

Pane Ježíši náš, předkládáme Ti, a prosíme za všechny nemocné, unavené, všelijak ztrápené .

Prosíme, buď jim na blízku, pozdvihuj je v jejich těžkostech a dotýkej se svou uzdravující rukou jejich bolestí .”

Nemocní :

R. Maláčová , J. Růžičková , Z. Víznyiová , L. Horák ,
T. Ničmanová , s. Žďárská , J. Janků , J. Tomaščík ,
J. Maláčová, S. Vybíral.

M.Č.

Krnov zpíval...

... a ladilo to. Když něco ladí, zanechává to v posluchači příjemný libý pocit. Jakoby každý díl skládačky usedl na to správné místo, jakoby zdánlivě nesourodé tóny vytvořily akord. Právě šest krnovských sborů (tónů) se v neděli 13. 5. 2018 sešlo v Koncertní síni Svatého Ducha, aby vytvořily libozvuk, na který budeme dlouho vzpomínat. Na přípravě koncertu spolupracovalo Město Krnov a Středisko volného času Krnov, nicméně hlavní díl odpovědnosti na svých bedrech nesla Mgr. Svatava Olejková a s ní pěvecký sbor Staccato, za což jim tímto děkujeme.

Během programu se před zaplněným sálem představil pěvecký sbor Altán Krnov, Komorní sbor Staccato, Ženský pěvecký sbor Legato, Krnovský chrámový sbor, Ženský pěvecký sbor Krnov a také náš pěvecký sbor. Většinu z těchto sborů určitě znáte, neboť při různých příležitostech vystupovaly i v našem kostele. Ať už zněly písně lidové či duchovní, gospelsy nebo hudba klasická, obecenstvo reagovalo vždy vřelým a nadšeným potleskem. A o to bych se s vámi rád v krátkosti podělil. Náš pěvecký sbor použil osvědčený repertoár, s nímž vystoupil např. i na nedávné Noci kostelů. Sboristé přistupovali ke svému vystoupení s ohromnou pokorou a skromností, mnozí měli obavu, že jejich výkon nebude tak kvalitní, aby byl hoděn takové veřejné přehlídce. S potěšením mohu konstatovat, že jejich obavy nebyly namístě. Jejich celoroční usilovná práce byla korunována bouřlivým a -alespoň pro mě- dech beroucím potleskem, který, jak pevně věřím, mým bratrům a sestrám ukázal, že jejich úsilí

přineslo své ovoce.

Ze zákulisí musím prozradit, že přehlídku krnovských sborů poslouchal ne jeden profesionální sbormistr a hudebník. Ti se shodli na tom, že z našeho sboru vyzařovala upřímná radost a nadšení z hudby. Prožitek našich sboristů při zpěvu se přímo přenášel na posluchače, a to je opravdový dar. Jak už jste mě možná slyšeli opakovaně říkat, tento prožitek se nepřenáší jen na posluchače, při vystoupeních, ale i na mě, který vždy "stojím v první řadě", jak na koncertech, tak při zkouškách. Energie, která z našich sboristů sálá, je nepředstavitelná a já jsem jim za to vděčný.

Vrcholem celé přehlídky s názvem "Krnov zpívá 2018" bylo společné vystoupení všech sborů se skladbami: "Ta naše písnička česká", "Ach synku, synku" a také s českou hymnou "Kde domov můj", která však byla pojata ve své původní podobě lidové písně. Úžas a obdiv jsem cítil, když jsem viděl a slyšel to spojení lidí. Sborů mezi sebou, sborů a posluchačů. V Koncertní síni Svatého Ducha Boží Duch skutečně byl, neboť něco tak krásného, jako když lidé něco prožívají společně, nikdo jiný zařídít nedokáže. Těším se proto na další příležitost a vy se určitě těšte se mnou.

Jiří Pleva

Na Svatodušní neděli jsme přijímali nového člena sboru

Připomínka vylití Ducha Svatého v neděli 20. května byla mimořádně slavnostní, kromě vysluhování Večeře Páně jsme totiž do sboru přijímali Radka Loydu.

Tento milý bráška k nám dochází už nějakých 17 let (asi od roku 2001). Bez nadsázky se dá říci, že velmi ochotně slouží. Dělá vše co je potřeba, ale nejradši

pracuje s technikou. Nebojí se práce, a tak pomáhá na brigádách, například v Krasově či při stavebních pracích na nové faře. Rád také pracuje s dětmi a vaří na různých

akcích, sborových i seniorátních. Vařit dokonce jezdí i do zahraničí - na největší křesťanský festival na Slovensku - Campfest.

Sám říká, že na našem sboru se mu nejvíce

líbí, jak prožíváme společenství, zejména na akcích, které se odehrávají mimo kostel.

Například puťáky a oblíbené akce pro děti a mládež. Radek má již nyní mezi námi hodně přátel a velmi si cení ochotných lidí, kteří pomohou, když je třeba. Kromě bohoslužeb Radek navštěvuje, pokud to čas dovolí, setkání mládeže a taky chodí na chlapskou skupinku. /pes/

Požehnání Kryštůfkovi

„Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“

Mar 10;14

V neděli 27.5. přinesla svého syna Kryštofa s důvěrou do našeho chrámu Michaela Čičmanová. Kazatel sboru Radovan Rosický mu udělil s modlitbou těmito slovy Boží požehnání:

„Kryštofe, přejeme ti hodně rodičovské lásky a Boží ochranu, ať tě Boží přítomnost provází po celý tvůj život. Ať máš vždycky moudrost, jak se zachovat v nejrůznějších životních situacích, ať už se kolem tebe bude dít cokoli. Ať ti Pán Bůh požehná, ať z tebe vyroste pořádný chlap s širokým srdcem pro lidi kolem, ať tě Pán Bůh obdaruje skrze

Ducha Svatého svými dary, ať ve svém životě najdeš skutečný živý vztah k Bohu, svému nebeskému Otci. Buď rozvážný, trpělivý a obezřetný. Ať ti žehná Bůh Otec, Syn i Duch Svatý.“

M.Č.

Oprava poškozené římsy na věži kostela

Již nějakou dobu se odlamují části římsy, která zdobí věž našeho kostela asi 20 m nad zemí. Odpadlé kousky při tom poškozují keramicou krytinu stříšek pod římsou. Zhruba stejnou dobu uvažujeme o opravě této římsy. Letos jsme se posunuli od úvah ke skutku, jak ostatně pro-

zradilo lešení v průčelí kostela.

O realizaci této nevelké zakázky jsme požádali pana Karla Dvořáka (METIS Group s.r.o.), který stál za většinou stavebních prací při rekonstrukci fary. Protože však kostel, jak všichni víme, je na seznamu kulturních památek, nelze jakýkoliv zásah do objektu provést bez vědomí Památkového ústavu.

V našem případě se jedná o dvě úřednice, které do věci mluví dle mého soudu více, než je zdrávo. Stalo se tedy, že první navržený postup prací nebyl schválen, druhý údajně už ano (u prvního jednání jsem byl, u druhého už ne).

Přesto se zatím oprava římsy dosud nerozběhla. Doufejme, že již brzy se věci pohnou. Kvůli poměrně malému objemu prací nebyla sepsána smlouva o dílo, takže konkrétní termín realizace prací nebyl stanoven.

Cena podle předběžného propočtu se bude pohybovat mezi 50 a 60 tisíc Kč. Přesnější výše nákladů nebyla dost dobře k dispozici, protože ta právě odvisela od schválených materiálů. Město nám na základě žádosti přispělo částkou 40 tisíc Kč, náš podíl by tedy neměl přesáhnout 20 tisíc Kč.

J.M. st.

Změny v mužské skupince

Skupinka pro muže se schází asi od r. 2014, podnět pro její vznik daly konference tzv. SAMu (Sdružení aktivních mužů), které se pořádají každý rok v lednu v Malenovicích. Jedná se o křesťanské naddenomační hnutí či sdružení, v jejímž čele stojí Petr Mečkovský (BJB), Zdenek Spilko (BJB) a v poslední době také křesťanský psycholog, motivační řečník a vedoucí katedry pastorační na ETS a autor mnoha knih na téma pomoc rodinám Ing. Pavel Raus, M.A. Clin. Psy, M.A. Theol, Ph.D.

Schůzek skupinky se v současnosti zúčastňuje jednou měsíčně cca 5 mužů. Někteří dojíždějí až z Bruntálu. Jejich náplní bývají různá mužská témata, od těch duchovních až po ta zcela obyčejná a lidská. Muži se modlí jeden za druhého, za rodiny a za moudrost v různých složitých životních rozhodováních. Někdy se docela obyčejně zajde třeba na bowling, někteří v minulosti chodili spolu na puťáky.

Význam chlapské skupinky shrnul její dosavadní vedoucí Radovan Rosický: „I muži mají své dny :), jak říká jedna reklama, muži si stejně jako ženy procházejí různými obdobími krizí, bojů, výher i proher, řeší všelijaké vztahové problémy - ať už s dětmi nebo životním partnerem. Často to nemají komu říct. Vždycky je lepší se sdílet s

někým, komu důvěřuji, než se trápit nebo udělat zkratkovité rozhodnutí, kterého potom lituji. I na taková témata narážíme a snažíme se o nich mluvit a předkládat je na modlitbách Bohu.“

S Radovanovým odchodem také tuto skupinku čekají změny. Vedení se ujme Jirka Pleva a Tomáš Surovka. Asi to nebudou mít ze začátku lehké. Přejme jim spoustu chuti, nových nápadů a také mužů, kteří se budou na práci skupinky podílet. /red/

100 let Českobratrské církve evangelické

Motto slavnostního roku 2018 zní „Radujme se vždy společně“. Stejný název má česká píseň z 15. století, která je považována za nejstarší bratrskou duchovní píseň.

Hlavní celocírkevní slavnost se uskuteční 28. – 30. září 2018 v Pardubicích společně se Sjezdem mládeže. Lidé se mohou těšit na tři dny programu v Ideonu i dalších menších prostorách, v sobotu navíc přibude i program na Pernštýnském náměstí. Pardubice zaplní koncerty, divadlo, přednášky, diskuze, výstava, filmové promítání, bojovka po městě i program pro děti.

OPRAVA

V minulém Pastýři vyšel článek o aktivitách Romana Hoty v Bruntále i na Krnovsku. Pod titulem „Podpořme misijní dílo“ jsme informovali o jeho práci zejména s dětmi a mládeží.

Špatně jsme vytiskli číslo účtu, na který je možné přispívat. Omlouváme se za způsobené potíže a uvádíme číslo znovu, tentokrát správně:

ČSOB Bruntál: 177 544 038 / 0300 var. symbol: 0400

redakce

Příběh Bronislava a Jarmily Kielarových - tentokrát tak trochu o lásce ...

Milí čtenáři Dobrého Pastýře, v minulém čísle jsme začali seriál osobních vzpomínek na br. Bronislava Kielara, který působil v našem sboru v letech 1971 - 1987 jako kazatel. Děkujeme manželům Kie-

larovým z Morávky, kteří nám poskytli cenný zdroj informací z osobního deníku a korespondence jejich rodičů.

Pavel Kielar píše...Rád bych dnes pokračoval o tatínkovi, ale bude to zároveň i o mamince, která nás 4.3.2018 opustila a 8.3. 2018, kdy bylo poslední rozloučení ve sboru ČCE Krnov...

Asi se mnou budete souhlasit, že pro každého kazatele je důležité, aby si našel dobrou životní partnerku, manželku, která mu bude v osobním životě i v náročné službě oporou. Jak bývá takové hledání někdy složité i krásné zároveň, o tom několik postřehů ze zašlých stránek deníku, dopisů a pohlednic.

P: V srpnu 1949 evangelizační odbor v Brně pořádal kurz. Součástí kurzu byla i návštěva Kralic nad Oslavou a tam se poprvé rodiče setkali. Tatínka obzvlášť zaujaly dlouhé copy maminky. Po skončení si tatínek několikrát na maminku vzpomněl a rád by si s ní dopisoval. Bohužel neměl na maminku žádnou adresu...

Jak získat adresu na děvče, které se mi líbí ?

Věřící mladý muž musí být v takových případech někdy vynalézavý, ale ani vynalézavost nemá recept na úspěch. Když nám o někoho jde, musíme projevit také trošku aktivity. Ukazuje

se, že i evangelizační kurz může v některých případech dobře posloužit jako možnost k navázání vztahu, a kde jinde si také vybrat upřímné věřící děvče, že ? Musíme si uvědomit, že v r. 1949 ještě neexistoval internet, sociální sítě, mobily, počítače, jak je dnes známe, také telefon neměl každý a tak se psaly dopisy, nádherné, památné a v případě Bronislava a Jarmily také velmi upřímné a cudné, city se v nich projevovaly pouze v náznacích anebo např. pomocí biblických veršů. Bronislav se k adrese Jarmily dopátral malou nevinnou lstí, vyžádal si adresu jejího otce, tehdejšího faráře v Trmicích (u Ústí nad Labem), protože měl obavy, že by br. farář Venc, přednášející na onom památném evang. kurzu, její adresu neposlal. Bratr Venc ale nebyl dnešní, a tak mu k adrese připsal: "Nevím, k čemu potřebujete tuto adresu, ale v knize přihlášek je uvedeno, že s br. Tomešem přijela i sestra Jarmila Tomšová"... (citace z dopisu, ve kterém Bronislav vysvětluje Jarmile, jak se dostal k její adrese).

Tak se Bronislav po půl roce odvážně dopátral adresy a dopisová láska mohla začít. Jestli br. Bronislava obdivujete, že to tak

dlouho vydržel, tak vězte, že první pokus o setkání proběhl až v březnu 1950 a nedopadl přesně podle Bronislavových představ.

Pavel Kielar píše: Poprvé se měli rodiče setkat v Praze 8.3.1950, ale maminka napsala pozdě (až 6.3.1950), že v Praze nebude. Tatínek už měl lístky koupené a do Prahy odjel. Pobyt si ale zkrátil a navštívil maminku na Masarykově chatě.

Pro objasnění, Masarykova chata nebyla u Prahy, ale v Beskydech. Takže pražské "rande" nevyšlo a Bronislav si tak aspoň užíval Prahy. Pobyl zde celkem tři dny. Z jeho zápisků se zdá, že čas nepromarnil. Navštívil Chrám Sv. Víta, Loretu, navštívil i Národní divadlo, kde byl na Jánošíkovi, podíval se i na Bílou horu, která ho trochu zklamala, asi čekal, že zde bude nějaký památník na onu neslavnou bitvu, která tolik poznamenala naše české dějiny. Navštívil také Vinohradské divadlo, kde zrovna hráli Babičku, zřejmě se mu představení velmi líbilo, zapsal si o něm do deníku: "Babička, nejkrásnější zážitek z dovolené. Hlavně děti". Neděli strávil Bronislav na bohoslužbách na Vinohradech a pak se prošel kolem Vltavy. O půl druhé odpoledne už seděl v rychlíku na Wilsonově nádraží, doma byl až v 11 hodin večer.

Na druhý den ráno vstal už ve 4 hod a hned vyrazil za Jarmilou.

Bronislav píše: " Ve vlaku jsem jel do Bílé. Pak autobusem a hodinu pěšo. V 9 hod. jsem byl na Masarykově chatě. Vše pod krásným sněhem. Z chaty na louku, kde děvčata lyžovala. Jarku jsem nepoznal. Pak ji zavolala jiná děvčata, a tak jsme se sešli. Pohovořili jsme jen necelou půl hodinku...."

No nemá to ta láska někdy těžké? A přece se nakonec ti dva našli a prožili spolu nádherné manželství. Pán Bůh přece má svoje cesty, jak to zařídit....

Pavel Kielar

Letní akce

Křesťanská konference

6. – 8. 7. Praha

Téma: Bůh milosti a pravdy

Info: www.kk.kmspraha.cz

Travná 50

Oslava 50 let setkávání na Travné

6. – 8. 7. Travná, Javorník ve Slezsku

Na programu: koncerty – Shirim Ashirim, Kontryhel, Rescued, povídání o Travné, pantomima, grilování, ekumenické bohoslužby.

Bližší info na webu 50let.travna.cz

XcamP

multižánrový festival (nejen)
pro mládež

14. – 21. 7. Smilovice u Třince

Letní setkání mladých křesťanů, které má charakter konference a festivalu.

Téma: Až tak radikálně?

www.xcamp.cz

Kristfest/Kristfest young

21. – 26. 7. a 26. 7. – 29. 7.

Dlouhý u Hlinska (středisko Immanuel)

První turnus je pro mládež od 16 let výše, druhý turnus (Kristfest young) pro mládež od 12 do 15 let.

Téma: Beze strachu / Moje církve?

www.Kristfest.cz

Festival UNITED

multižánrový open-air festival

23. – 25. 8. Vsetín (Dolní náměstí)

Program: semináře, tanec, workshopy, divadlo, film, sporty, street scéna, služba modliteb a duchovního poradenství.

Kapely: Christafari (USA), Mate O (PL),

Divine Attraction (USA), LZ7 (UK), Nomads + Natives (USA), Roman Dostál, Miriam

Kaiser (SK) a další.

www.festivalunited.cz

Beeldmanovi z Armády spásy se loučí

Drazí bratři a sestry,

jmenuji se Christa Beeldman a spolu se svým manželem Peterem jsme posledních 8 let byli církevní důstojníci (pastoři) v Armádě Spásy tady v Krnově. Příští měsíc se stěhujeme do Velké Británie. Budeme žít v městě Margate, kde budeme vést česky mluvící sbor. Spolu s týmem kolegů budeme mít na starost česky, slovensky a romsky mluvící lidi v jihovýchodní části Anglie. Je vzrušující vidět, jak Bůh vede naše životy a jak budeme moci pokračovat v našich znalostech českého jazyka!

Ale samozřejmě bude těžké opustit tuto krásnou zemi, kde se narodili naši kluci a kde jsme strávili velkou část našich životů (16 a 5 let). Velmi jsme si užili ekumenické společenství tady v Krnově. Věřím, že se Bůh raduje, když se lidé z různých církví nehádají o těžkých teologických otázkách, ale navzájem se respektují, milují a shromažďují se ve chvále a modlitbě. Zvláště každoroční celosvětový Modlitební den žen (první pátek v březnu) byl požehnaný! Pořád se za vás

budeme modlit, aby Bůh dále pracoval skrze vás, aby jeho království mohlo růst tady v Krnově a aby se hodně lidí rozhodlo ho následovat.

“Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.”

Římanům 15:13

Vaše sestra v Kristu,
Christa Beeldman

Děkujeme manželům Beeldmanovým za spolupráci se všemi krnovskými křesťanskými sbory. V Armádě spásy se nás k ekumenické modlitební hodině scházelo ko-lem šestnácti až dvaceti. Sestra Christa každoročně dopodrobna připravila i s rekvizitami program k celosvětovému Modlitebnímu dni žen, její manžel Peter upekł dobroty té země, která připravovala modlitební den.

Milá Christo a Petere, velmi nás těšilo s vámi spolupracovat na Božím díle. Přejeme vám na novém působišti v Anglii mnoho Božího požehnání a ochotné spolupracovníky ke službě. Vám i vašim synům vyprošujeme milosrdenství a lásku Boží.

Bůh vám žehnej.

M.Č.

S Krnovem se loučí manželé Beeldmanovi ▲

Narozeniny ve sboru

Milí jubilanti, oslavenci a vůbec všichni, kdo slavíte narozeniny, přijměte naše blahopřání s přáním pevného zdraví, Boží ochrany a hojného Božího požehnání.

A přijměte do svých srdcí verše 5-8 ze 121. Žalmu:

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.

Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i na věky.

Za redakční radu Eva Roztomilá

Červenec:

Rostislav Čičman, Jirka Dolková, Renata Mazurová, Hana Kučerová, Vítězslav Maláč, Ester Zmrzliková, Jana Maláčová, Růžena Maláčová, Miroslava Šimarová, Stanislav Rosický, Emilie Čičmanová, Michal Vybíral, Josef Ničman.

Srpen:

Anna Chlápková, Milada Daňková, Jiří Sedláček, Marek Sedláček, Bedřiška Matičková-Marková, Pavel Loyda, Miroslava Dofková, Romana Sedláčková, Anna Kubincová.

Září:

Marcela Marková, Thomas Severin, Eva Loydová, Radek Loyda, Jiří Marek st., Lukáš Křehlík, Jitka Růžičková, Jiří Šimek.

Svému Spasiteli

Smiluj se nade mnou, Ty jenž jsi smilování,

Ty jenž všem pomáháš, pomoz i mně,

Když sám v naprosté bezmoci se k Tobě utíkám.

Pane, jenž skutek máš a radu, která chrání.

Vím o Tobě, že dáváš víře růst a zraní.

Hleď, stojím před Tebou a srdce prázdné mám.

Naplň je sebou sám, ať se Ti podobám, Tvůj Duch je jediný jenž více víry dá mi.

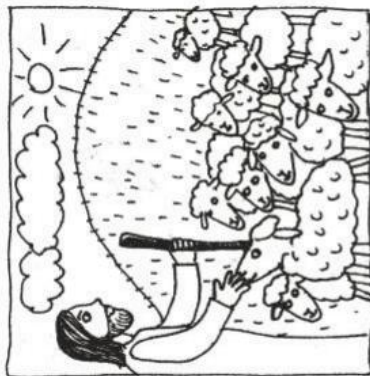
Lékaři, uzdrav mě! Jsi studna Israel, síla Tvé vody zhasí žízeň, již jsem měl, beránku, jehož krev i práh mých dveří smyla.

Práh dveří do srdce. Ty jsi mou oporou, Můj štít, skálo má! Oživ zas duši mou, živote, jehož smrt i mou smrt usmrtila.

Paul Flemming

O DOBRÉM PASTÝŘI

Ježíš vyprávěl učedníkům příběhy, aby lépe pochopili jeho učení.

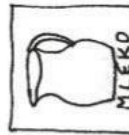
Stádo ovcí bylo v době, kdy žil Ježíš, velké bohatství. O stádo se staral **pastýř**.

Pastýř se o své ovce stará. Vodi je tam, kde roste dobrá tráva, dává jim vodu, v noci je hlídá před vlky. Pastýř zná všechny své ovečky a má je rád.

o Co všechno se z oveček získá?

Do rámečku dokresli, co se může uplést z ovčí vlny.

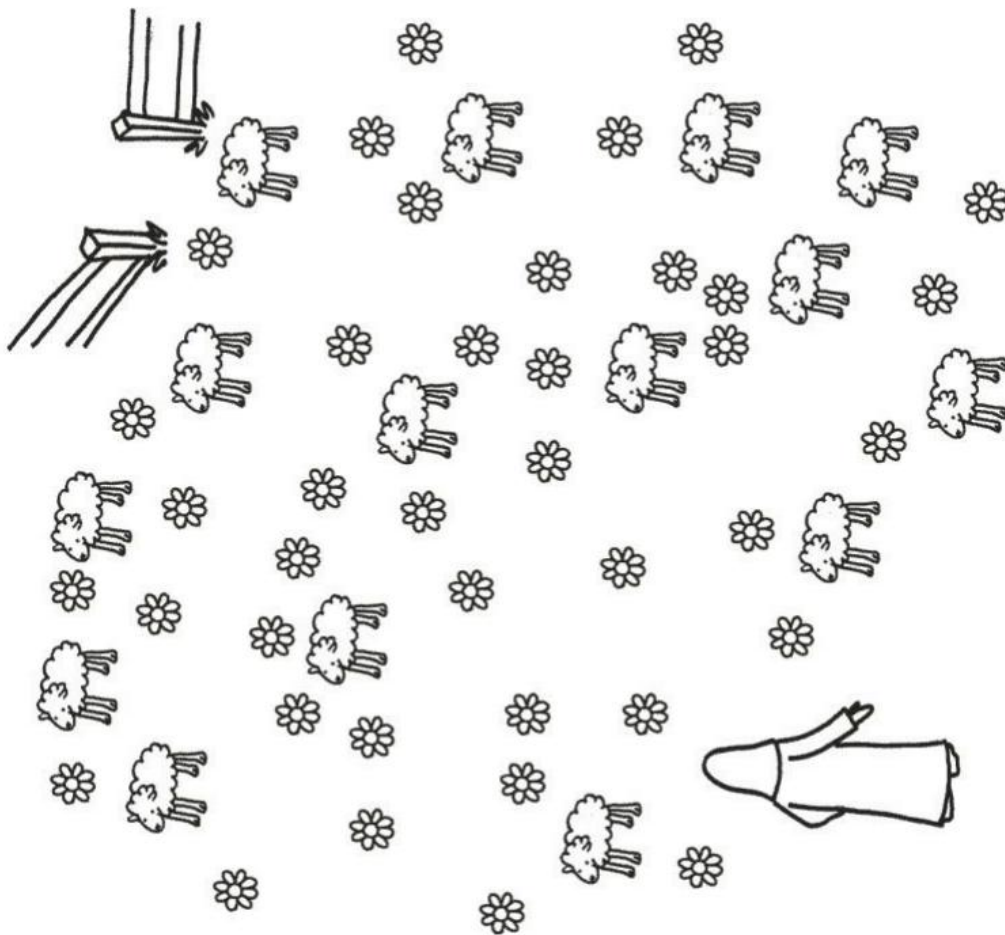

Ježíš říká:

"Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř dává za ovce svůj život. Zná své ovce a ony znají mě."

Zkus shromáždit s Ježíšem všechny ovečky do ohrádky. Spoj čarou postupně všechny ovečky a vyhni se při tom kytíčkám.

Československá církev evangelická v Krnově

kazatel sboru: jáhen Radovan Rosický

adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8,
Krnov, 794 01, tel: 552 302 109

administrátor sboru: Mgr. Pavel Janošík, mob: 739 517 284

číslo účtu sboru : 1845328379 / 0800

úřední hodiny : čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.

www stránky : <http://krnov.evangnet.cz>

na požádání: - katechetická příprava ke křtu

- vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru

- pastorační rozhovory, rozhovory v krizových
situacích , zpověď

- předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

**Svatby, křty a katech. přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru
v dostatečném předstihu, od srpna již s administrátorem sboru,
případně od září s novým kazatelem !**

Pravidelná shromáždění v Krnově :

Neděle 9.45 hod. - bohoslužby v evangelickém kostele

Úterý 18.00 hod. - biblická hodina na faře

Čtvrtek od.17.00 hod. - zkoušky pěveckého sboru na faře

Pátek 17.00 hod. - modlitební setkání na faře

17.00 hod. - Dorost – setkání dětí školního věku

každý první a třetí pátek v měsíci na faře

Sobota 18.00 hod. - setkání mládeže na faře

Pravidelné bohoslužby v Krasově (od dubna do konce října)

3. neděle v měsíci v 15.00 hod. v evangelickém kostele

Pravidelná setkání v Branticích:

2. středa v měsíci u Strádalových, Brantice č.p. 179, na nádraží ČD

17.00 hod. - biblická hodina

1. pondělí v měsíci – ekum. modl. setkání v různých církvích dle domluvy.

Přes letní prázdniny se nekonají biblické hodiny v Krnově, Branticích

ani setkání dorostu a mládeže a zkoušky zpěvu.

Redakční rada :

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová,
Miroslava Šimarová, Petr Strnadel, Karel Tyleček

Příspěvky: můžete předávat redakční radě, nechat na faře,

nejlépe však posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@post.cz

Zpěváci našeho sboru byli v jednom kole

Asi nejpočetnější aktivita provozovaná v rámci krnovského sboru ČCE je sborový zpěv. V poslední době se zpěváci setkávali prakticky každý týden, protože k službě na různých církevních akcích se přidala také přehlídka krnovských sborů.

Naši zpěváci se na přehlídce vůbec neztratili. Pod taktovkou Jirky Plevy zazářili a s ostatními soubory vytvořili skvělý akord.

